

Nimicule de azi

George Dorian

Mărețul nor te-a botezat
Cu nume de crăiasă;
Întâiul ceas am așteptat,
Să-ți spun că-mi ești frumoasă.

Luceafărul ți-e tatăl drept
Și mamă ti-e o stea.
Să rățăcesc la al tău piept,
Să-ți spun că ești a mea.

Crescut-ai fost de oameni,
Dar altceva tu esti;
Căci prea mult tu le semeni,
Acelor din povești.

Și te slăvesc în gându-mi—
Miros vrajit de mac—
Retras în mele-mi rânduri,
Eu gându' mi-l împac.

Copilă-n seninată
Și tot ce e nimic;
Pot chiar să mor o dată,
Dar vreau totuși să-ți zic.

Căci minte-mi e nebună
Și dorul meu la fel;
Că-n răul cel demonic,
Văd îngerul din el.

Atunci tu roză albă
Ce-n toate m-ai atas,
Cum să renunț la tine
Când mai e doar un pas ?...

Un pas în a mea minte,
Un veac sub al tău cer;
Ești crinul ce nu simte :
Nici ploaie și nici ger.

Nici că ai vrea o clipă
Cu ochi cuminți să-mi spui;
Iubire să nu caut,

Acolo unde nu-i.

Cu ei ești ca o soră,
Cu mine, un străin.
Și-n viața asta o ora,
Aș vrea un dulce chin.

Te știu că ești acolo
Între mister și brută,
Căci eu voi fi acela
Ce-n noapte te sărută.

Ferice noi v-om fi —
Nimicule de azi—
Ca trestia înfrătă,
În brațe ai să-mi cazi.

Cu pleoapele aprinse
De-un cenușiu apus :
„Iubite-voi în taină”
E tot ce am de spus.